

re? Det er jo ikke, fordi man bliver gift, at man bliver doven.

Forslaget er en ligestillingsmæssig katastrofe. Indvandrerkvindernes situation er ubetinget den største ligestillingspolitiske udfordring, vi har i dagens Danmark, og hvad er regeringens svar på denne udfordring? Regeringen sømmer kvinderne fast til kødgryderne ved at tage deres kontanthjælp, fordi mange af dem ikke selv kan finde et arbejde. Når kvinderne ikke har deres egne penge, så bliver de endnu mere afhængige af deres mænd.

Det er et tilbageskridt af dimensioner. Kvinderne bliver også udelukket fra de muligheder, som ligger i den aktive arbejdsmarkedspolitik. Ingen hjælp til uddannelse, ingen hjælp til praktik eller løntilskudsjob, for hjælpen følger kontanthjælpen.

Det Radikale Venstres fokus er ikke at gøre de dårligst stillede fattigere, men derimod at skabe social mobilitet, at få folk i beskæftigelse, at bryde den negative sociale arv, og derfor ønsker vi en aktiv indsats, fordi den virker. I det mindste kunne de partier, der ønsker 300-timers-reglen, dog medtage vores ændringsforslag. Vi vil foreslå, at det bliver muligt for kommunerne at dispensere fra reglen, hvis en person objektivt jævnfør den såkaldte matchplacering aktivt har forbedret sine muligheder for at komme i beskæftigelse.

I Haderslev går Det Grønne Sjak rundt i Varbergparken. Her er tale om mennesker, der ikke umiddelbart vurderes at kunne få et almindeligt job. Nogle er torturofre, andre har et posttraumatisk stresssyndrom, men kommunen og boligskabet har ved fælles indsats fået dem i gang. De pukler med boligforeningens grønne arealer, og de første er allerede skibet videre til et løntilskudsjob.

300-timers-reglen sigter mod dem, som ønsker at modtage ydelser uden at yde noget til gengæld. Giv dog i det mindste dem, der som gutterne i Det Grønne Sjak kæmper for en plads på arbejdsmarkedet, den cadeau, at det ikke forringer deres forsørgelsesgrundlag, når de vælger uddannelsesaktivisering, jobtræning eller et løntilskudsjob frem for jordbærplukkeri og avisuddeling; job, de for øvrigt af branchen selv vurderes ikke at kunne klare.

Det delte Danmark er i virkeligheden den mest rammende betegnelse for regeringens og Dansk Folkepartis integrationspolitik, en politik, der baserer sig på en fundamental mistillid til folk, som ikke er født inden for landets grænser,

en politik, Det Radikale Venstre klart tager afstand fra.

I integrationsaftalen konstaterer forligspartierne i indledningen, at tallene taler deres eget tydelige sprog: Integrationen er ikke lykkedes. Af formentlig samme grund talte statsministeren ved Venstres landsmøde dette år om at tage skeen i den anden hånd. Tager vi så disse skridt i dag, skifter vi spor, kommer integrationen ud af højsædet frem for opdeling, ulighed og forskelsbehandling på kant med menneskerettighederne. På trods af enkelte gode elementer er svaret nej.

Forslagene er en socialreform gemt bag en integrationsetiket, så ingen opdager det. Vi vil stille spørgsmål, og vi vil komme med målrettede ændringsforslag for at forbedre lovforslagene. Men regeringen fortsætter solidt med næsen i det spor, som blev initieret i efteråret 2002, og som siden har slået miserabelt fejl. Derfor forventer vi ikke at kunne stemme for forslagene i sidste ende.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det første, der meldte sig, da jeg havde siddet lidt og hørt på talen, var dommedag, og det vil jeg så lige spørge lidt til.

Hvis hr. Morten Østergaard sådan gennemgår alt det her, er der så ikke bare en lille passus, bare lige en lille passus, som måske er god i det her forslag, for jeg har nemlig ikke hørt noget som helst positivt? Kunne hr. Morten Østergaard ikke prøve at komme ind på, om der er noget i det, der er godt?

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg tager gerne et dacapo. Jeg havde flere elementer i min ordførertale, som pegede på positive ting. Vi er som udgangspunkt åbne over for det gode i at lave en øget indsats over for sygemeldte kontanthjælpsmodtagere. Vi er lidt skeptiske over for den model, man har valgt, bl.a. fordi der bliver en unaturlig forskel med hensyn til dagpengemodtagere. Men vi er åbne over for, at der skal gøres en indsats og tager os lidt til hovedet over, at det er nødvendigt at fremsætte et lovforslag om det, når det egentlig var noget, kommunerne burde gøre af sig selv.

Vi er også åbne for, at man i »En ny chance til alle«, gennemgår sagerne, der har ligget stille længe. Vi er lidt skeptiske over for den finansie-